



בבית המשפט העליון

עמ"מ 1716/17

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המערער: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 19.2.2017 ב-מ"מ 33970-02-17 שניתן על ידי כבוד סגנית הנשיא ג' כנפי-שטייניץ

תאריך הישיבה: כ"ז בשבט התשע"ז (23.02.17)

בשם המערער: עו"ד ריאד סואעד

בשם המשיבה: עו"ד פנחס גורט

פסק-דין

צו מעצר מנהלי שלישי במספר ניתן ברציפות בעניינו של המערער ביום 15.2.2017 על ידי שר הביטחון מתוקף סמכותו לפי סעיף 2 לחוק סמכויות שעת חירום (מעצרים), התשל"ט-1979 (להלן: החוק). הצו מציין כי יש לשר יסוד סביר להניח שטעמי ביטחון המדינה וביטחון הציבור מחייבים את מעצרו המנהלי של המערער מיום 16.2.2017 ועד ליום 15.8.2017. כמצוות סעיף 4 לחוק, עתרה המשיבה לאישור צו המעצר, וזה נתאשר בהחלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד סגנית הנשיא ג' כנפי-שטייניץ) בהחלטה מיום 19.2.2017; כך לאחר שבית המשפט המחוזי עיין בחומר החסוי ושמע את הסברי גורמי הביטחון בדיון החסוי, ושוכנע שגם כיום מסוכנותו של המערער עודנה כזו ששחרורו עלול להוביל בין היתר לנקיטת פעולות אלימות המסכנות את ביטחון הציבור. עם זאת, רשם לפניו בית המשפט את הצהרת המשיבה כי מטעמים של מידתיות לא תבקש את הארכת מעצרו המנהלי של המשיב פעם נוספת, ככל שלא יתקבל מידע חדש בעניינו או יחול שינוי נסיבות מהותי. החלטה זו של בית המשפט המחוזי היא נושא הערעור.

בהודעת הערעור עמד בא-כוח המערער על כך שמדובר בצו מעצר מנהלי שלישי ברציפות שהוצא נגד המערער על ידי שר הביטחון, וכי המערער עצור למעשה מיום 17.2.2016 ותוקפו של הצו הנוכחי עד ליום 15.8.2017; ומשמע שהמערער יהיה נתון במעצר במשך תקופה של שנה וחצי, תקופה שלדבריו אין לה אח ורע כאשר עסקינן במעצר מנהלי של תושב ישראל. כן נטען בהודעת הערעור כי דומה שאין בידי המשיבה מידע חדש מאז הוצא צו המעצר המנהלי הראשון, וכי המעצרים הנוספים לא נסמכים אלא על המידע הקודם; וזאת בעוד מטרת הוצאת הצו אל לה להיות עונשית אלא אך מניעתית. בדיון שלפניי חזר בא-כוח המערער על טיעונו שבכתב, והוסיף וציין כי המערער שובת רעב מזה 8 ימים.

המשיבה מצדה עמדה על כך שאומנם מדובר בתקופה לא מבוטלת של שנה וחצי שבה יהא המערער נתון במעצר מנהלי על פי הצו הקיים המצטרף לשני הצווים הקודמים; אולם לדברי בא-כוח המשיבה מסוכנותו של המערער היא כזו שמצדיקה את המשך המעצר. כן חזר בא-כוח המשיבה על הפרפראזה שניתנה זה מכבר בהליכים קודמים והוסיף וציין כי מאז צו המעצר המנהלי הראשון נתקבלו מידעים נוספים בעניינו של המערער המעידים על המסוכנות הנשקפת ממנו ומחייבים להותיר אותו במעצר. לעניין שביתת הרעב הציג לפניי וכן מסר בא-כוח המשיבה בידי בא-כוח המערער מסמך מאת רופא בית הסוהר אשל. עולה ממנו כי המערער שובת רעב מאז 21.2.2017, הבוקר סירב לקבל ארוחה מספר 8, הוא שותה מים ובבדיקה גופנית לא נמצאו ממצאים חריגים; דהיינו המערער שובת רעב מזה 3 ימים ולא 8 ימים כפי שנאמר על ידי בא-כוח המערער, ונראה שהטעות נובעת מכך שהמסמך מתייחס לארוחה מספר 8 ולא ל-8 ימים.

המערער הוא מראשי התנזים במחנה הפליטים קלנדיה, וכפי שציין בית המשפט המחוזי הוא גורם בעל השפעה משמעותית על רמת האיום הביטחוני הנשקפת מאזור זה. הצדק עם בא-כוח המערער שצו מעצר מנהלי מטרתו מניעתית ובשום אופן לא עונשית. צודק בא-כוח המערער גם באומרו כי מדובר בתקופה ארוכה ואף חריגה שבה נתון המערער במעצר מנהלי בהינתן שהוא תושב ישראלי. עם זאת נראה שלא בכדי כך, שכן לאחר שעיינתי בחומר החסוי שהוצג לי, ברי כי גם כעת נשקפת מן המערער סכנה ממשית לביטחון המדינה ולשלום הציבור, ואין לכן מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי. לא מדובר רק במידעים שהיו בידי המשיבה ערב מעצרו המנהלי הראשון של המערער, אלא גם במידעים חדשים ואף עדכניים.

התוצאה היא שהערעור נדחה. אשר להיותו של המערער שובת רעב, במידה שהמערער ידבק בשביתתו חזקה על שב"ס שינקטו בכל הנחוץ כדי שהמערער יקבל טיפול כיאות.

ניתן היום, כ"ז בשבט התשע"ז (23.2.2017).

ש ו פ ט ת